

Lekarna pri sv. Jožefu v Radovljici

Nastanek prve lekarne v Radovljici ni bil pomemben samo za Radovljico in njeno okolico, ampak tudi za razvoj lekarništva v Tržiču in na Bledu, saj je radovljiški lekarnar Aleksander Roblek odprl prvo lekarno v Tržiču, njegov sin Hugo Roblek pa prvo lekarno na Bledu.

Matija Zalokar

Apotheken. Radmannsdorf. Herr Mathias Sallocher.

Provinzial Handbuch des Laibacher Gouvernement ..., 1846

Lekarne – Radovljica: g. Matija Zalokar.

... Poleg uradnikov je bilo v mestu in okolici še nekaj imenitnih mož. Med njimi velja poleg lastnika gradu grofa Vincenca Thurna in njegovega oskrbnika Bervarja omeniti okrajnega zdravnika Albina Zoffa, dr. medicine. Mesto okrajnega ranocelnika v začetku leta ni bilo zasedeno, zato pa sta bila v Kropi in Bohinjski Bistrici. Mesto je imelo tudi lekarno. Njen lastnik je bil Matija Zalokar.

Vir: Radovljica v letu 1848 (avtor Stane Granda; Radovljiški zbornik 1995).

V starem delu Radovljice, na današnjem Linhartovem trgu je svoj čas stala kovačnica grofov Thurnov. V njej je leta 1856 lekarnar Jožef Zalokar uredil prvo javno lekarno v Radovljici. Imenovala se je Lekarna pri sv. Jožefu. Od kod je Zalokar prišel v Radovljico (ali je bil morda celo domačin) ni bilo mogoče ugotoviti. Po njegovi smrti (točno kdaj ni znano, leta 1868 je še vpisan kot lastnik hiše) je lekarno podedovala njegova žena, ki ni bila farmacevtka.

Lekarnar Franc Burzyk. Po smrti trgovca Martina Fistra je imel nekaj časa v hiši Mesto št. 29 lekarno Franc Burzyk. Z ženo Katarino, roj. Papov, nista imela otrok. Lekarnar Franc Burzyk je umrl leta 1831 v Mestu št. 29, star komaj 34 let.

Vir: Radovljiške družine (MRO)

Lekarnar Matija Zalokar. Okoli leta 1837 je postal lastnik hiše lekarnar Matija Zalokar. Rojen je bil leta 1797 v Zasipu št. 2 očetu Janezu in materi Mariji, roj. Prešeren. Pri 40 letih se je v Radovljici poročil z graščinsko sobarico Marijo Julijano Ano Usenik, ki je bila rojena leta 1803 v Mokronogu št. 14 posestniku Jožefu Useniku in njegovi ženi Julijani, roj. Weifs. Zakoncema Zalokar se je v tretjem letu zakona rodil sin Jožef Matija, dve leti kasneje pa še sin Janez, ki je umrl star leto dni. Žena Marija Julijana Ana je umrla leta 1843, le osem mesecev po rojstvu mlajšega sina, stara 40 let. Vdovec Matija se ni več poročil. Umrl je leta 1862 v Mestu št. 29, star 65 let.

Vir: Radovljiške družine (MRO)

Apotheker.
Magister der Pharmacie.
Sallocher Math. in Radmanskdorf.

Vir: Oesterreichischer Medicinal Schematismus, 1859

Jožef Zalokar

Lekarnar Jožef Zalokar. Hišo in lekarno je nasledil sin Jožef Matija, rojen leta 1840. Pri 25 letih se je neznano kje poročil s svojo sestrično Jožefo Kamen, ki je bila rojena leta 1838 v Podkloštru na Koroškem zdravniku Matevžu Kamnu in njegovi ženi Ani, roj. Usenik. Zdravnik Matevž Kamen je nekaj časa služboval tudi v Kropi. Zakoncema Zalokar se je leta 1865 rodila edinka Alberta Leopoldina. Le tri leta kasneje je lekarnar Jožef Matija umrl, star komaj 28 let ...

Vir: Radovljiške družine (MRO)

Pfarre St. Peter. Am 22. Jänner. Agnes Kuschtrek, mit Franz Schnitzschitz, Kutscher in der Dampfmühle. — Amalia Binder, aus Graz, mit Rupertus Müller, Tuchmacher in der Udmaterfabrick. — Fr. Josepha Kamen, Tochter des verst. Hrn. Mathias Kamen Bez. Arzt, mit Hrn. Josef Salokar, Apotheker aus Radmannsdorf.

Poroke: Župnija sv. Petra (22. Januar) ... Gospodina Jožefa Kamen, hči Matije Kamna (okrajnega zdravnika) z Jožefom Zalokarjem (lekarnarjem iz Radovljice).

Vir: Triglav, 27. 1. 1865

C. k. dvornega zdravnika za zobe
dr. J. G. Popp-a
vegetabilichen prah za zobe.

Ta očisti zobe tako, da se po vsakodnevni rabi ne samo navadno tako sitni zobni kamen odpravi, temveč tudi glazura zob vedno bolj bela in nežna postaja.
Cena za škatljo 63 kr. a. v.

C. k. dvornega zdravnika za zobe
dr. J. G. Popp-a
anatherinova ustna voda.

Najzanesljivejši pomoček, da se zdravi ohranijo zobje in zobno meso, kakor tudi, da se ozdravijo bolezni v ustih in zobeh, pripočajo najbolje zaloge: (69—4)

v **Ljubljani** pri Petričič in Pirker-ji — Jos. Karinger-ji — A. Krisper-ji — Eduard Mahr-u — Fer. Melh. Schmitt-u — E. Birschitz-u, lekarji; — v Kranju pri L. Krisper-ji — Seb. Schaunig-u, lekarji; — v Ptuj-u pri Herbst-u, lekarji; — v Varaždinu pri Halter-ji, lekarji; — v Rudolfovem pri Dr. Rizzoli-ji, lekarji — Josef Bergman-u; — v Krškem pri Fed. Bümches-u, lek.; — v Kamniku pri Jahn-u, lekarji; v Gorici pri Pontoni-ji, lekarji — J. Keller-ji; — v Wartenberg-u pri F. Gadler-ji; — v Vipavi pri Anton. Deperis-u, lek.; — Postojni pri Kupferschmidt-u lekarji; — v Škofljoki pri C. Fabiani-ji, lekarji; — v Kočevju pri J. Braune-tu, lekarji; — v Idriji, c. k. rudarska lekarnica; — v Litiji pri K. Mühlwenzel-ji, lekarji; — v Radovljici pri Zalokar-jevi vdovi.

— v Idriji, c. k. rudarska lekarnica; — v Litiji
pri K. Mühlwenzel-ji, lekarji; — v Ra-
doljici pri Zalokar-jevi vdovi.

Vir: Slovenski narod, 15. 11. 1873

Aleksander Roblek

Lekarnar Aleks Roblek. ... Tri leta po njegovi smrti se je vdova Jožefa v Radovljici poročila z lekarnarjem Aleksom Roblekom. Drugi mož je bil rojen leta 1842 v Bašlju št. 12 kajžarju Mihaelu Robleku in Mariji, roj. Zaplotnik. Žena Jožefa je v drugem zakonu rodila še sina in štiri hčere, od katerih sta dve umrli. Nobeden od otrok si družine ni ustvaril v domači hiši.

Žena Jožefa je umrla leta 1900, stara 62 let. Vdovec Aleks jo je preživel za 26 let. Umrl je leta 1926 v Mestu št. 29, star 83 let. Od njunih otrok je najbolj znan Hugo, rojen leta 1871. Na Dunaju je doštudiral farmacijo, bil je zaslužen planinski delavec in narodni borec. Umrl je leta 1920 v Trstu, ko so fašisti požgali Narodni dom.

Vir: Radovljiške družine v 19. Stoletju (avtorica Nadja Gartner-Lenac / MRO, 2013)

Zaposlila je mladega farmacevta Aleksandra Robleka, mag. farm., in se z njim poročila. Doživel je visoko starost 90 let. Kasneje mu je v lekarni pomagal sin Hugo, tudi farmacevt, ki je po očetu lekarno prevzel.

Slovenska Matica. Odborova seja »Slovenske Matice« dne 14. februarja. ... Poverjenišvo prevzemo: ... za radovljiški okraj: g. Aleks Roblek, lekar in posestnik v Radovljici.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 18. 2. 1885

Marijacejske kapljice za želodec,
izvrstno vplivajoče pri želodčnih boleznih.

Nepreseljive pri pomanjkanji teka, slabosti želodca, smrdljivi sapi iz ust, napihju, kišnem riganju, koliki, prehlajeni želodca, gorečici, kamenu, preobilnem sluzu, grjusju in bruhanju, glavobolu (ako ima svoj izvir v želodci), želodčnem krču, zaprtju, preobloženju želodca z jedili ali pijačami, boleznih vsled glist, boleznih na vranici in jetrah, ter zlati žili. — Cena steklenici z navodom o rabi 35 kr., dvojni steklenici 60 kr.

Glavni razpošiljatelj lekarnar **Karol Brady, Kremžir** [na Moravskem].

Marijacejske kaplice za želodec niso tajno sredstvo. Snovi, koje obsegajo, navedene so v navodu o rabi, koji je pridejan vsaki steklenici.

Pristne dobiti so skoraj v vsaki lekarni.

Svarilo! Marijacejske kapljice za želodec se mnogo ponarejajo. V znak pristnosti zavita mora biti vsaka steklenica v rudeč papir, na kojem je zgorajšnja varstvena znamka, ter mora biti vrhu tega tudi še povedano na navodu o rabi, ki je pridejan vsaki steklenici, da je tiskan v tiskarni H. Guseka v Kremžiru.

Pristne so dobiti: **Ljubljana:** lek. Gab. Piccolli, lek. Jos. Svoboda. — **Postojina:** lek. Fr. Baccareich, — **Škofjaloka:** lek. Karol Fabiani. — **Radovljica:** lek. Aleks. Roblek. — **Rudolfovo:** lek. Dominik Rizzoli, lek. Bergmann. — **Kamnik:** lek. J. Močnik. — **Črnomelj:** lek. J. Blažek. (1)

Pristne so dobiti: **Ljubljana:** lek. Gab. Piccolli, lek. Jos. Svoboda. — **Postojina:** lek. Fr. Baccareich, — **Škofjaloka:** lek. Karol Fabiani. — **Radovljica:** lek. Aleks. Roblek. — **Rudolfovo:** lek. Dominik Rizzoli, lek. Bergmann. — **Kamnik:** lek. J. Močnik. — **Črnomelj:** lek. J. Blažek. (1)

Vir: Slovenec, 6. 2. 1888

Lekarničar: Okrajno glavarstvo Radovljica: Roblek Aleksander.
Vir: Ilustrovani Narodni koledar, 1891

Velikodušno darilo je prejela »Savinska podružnica« od g. H. Robleka, mag. farm. v Radovljici, namreč izborna zbrano in bogato založeno lekarnico v krasni skrinjici za Kocbekovo koč. Za ta imenitni dar izreka podružnica veledušnemu darovalcu najiskrenejšo zahvalo.

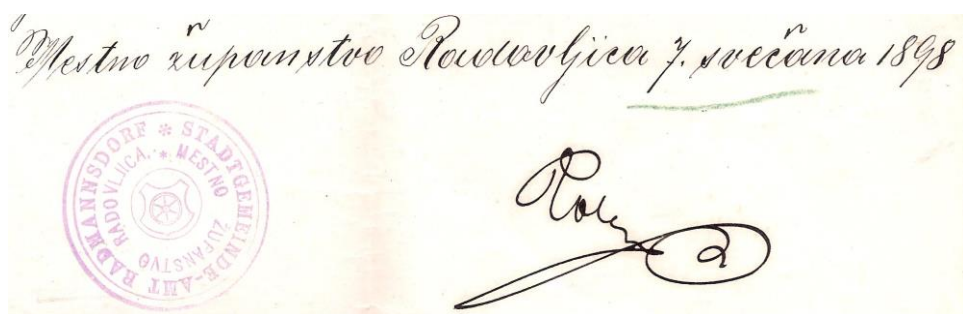
Vir: Planinski vestnik, 1896 (št. 4)

Mestna hranilnica v Radovljici začne dne 15. junija delovati. V načelstvo so izvoljeni gospodje: Alf. Rudesch, c. kr. notar; Jan. Bulovec, trgovec; dr. Jan. Voves, okrožni zdravnik; Franc Mulej, trgovec; Andrej Gerčar, nadučitelj; Oton Homan, posestnik in trgovec; Matej Kosmač, posestnik in krčmar; Leopold Varl, posestnik; Franc Pavlošič, c. kr. poštar. Po društvenih pravilih je v načelstvu vsakočasni župan, sedaj g. Aleš Roblek.

Vir: Domoljub, 3. 6. 1896

Radmannsdorf: Apoth. Alex. Roblek;

Amtsblatt zur Laibacher Zeitung, 23. 4. 1896

Podpis Aleksandra Robleka – kot župana Mestnega županstva, 1898
Vir: arhiv družine Sartori – Čebulj

Lekarna - Apotheke, 1899
Vir: DAR (risba Franc Rojec)

Danes so pokopali v Radovljici gospo Josipino Roblekovo, rojeno Kamen, soprogo župana in lekarja gospoda Robleka. N. v m. p!
Gorenjec, 17. 2. 1900

Oglas »Lekarne pri sv. Jožefu«, 1908
Vir: Illustrierte »Reise und Bäder Zeitung« (24. 06. 1908)

Župan Aleksij Roblek. Volitev novega župana v Radovljici. Dne 3. januarja se je vršila v Radovljici volitev novega mestnega župana in svetovavcev v navzočnosti okrajnega glavarja g. Župneka. Volitev je vodil najstarejši izvoljeni mestni odbornik preč. gospod kanonik dekan Janez Novak. Za župana je bil izvoljen g. Aleksij Roblek, lekarnar; za podžupana g. Vinko Resman, usnjar, Podmestom; za svetovalce pa so bili izvoljeni gg. Florijan Janc, hotelir, Ivan Bulovec, trgovec, in Josip Pavlin, podobar in posestnik, vsi iz Radovljice.

Vir: Gorenjec, 5. 1. 1912

Deželni predsednik Henrik grof Atems v Radovljici. Dne 23. avgusta je posetil visoki dostojanstvenik naše mesto. Došel je z jutranjim vlakom o pol devetih v spremstvu z g. vladnim tajnikom Hočevarjem. Na kolodvoru so ga pričakovali gospodje: c. kr. okrajni glavar dr. Mathias, mestni župan Aleks. Roblek, kanonik Janez Novak, sodnijski predstojnik Luschin. ...

Vir: Slovenec, 28. 8. 1916

Aleksij Roblek,
znani lekarnar in dolgoletni bivši mestni župan
v Radovljici, ki je pred par dnevi umrl.

Slovenec, 27. 1. 1926

Pokojni g. Aleksij Roblek, lekarnar, župan in častni meščan radovljiški, ki je umrl 22. jan. t. l. v visoki starosti 84 let, je Bill rojen pri »Hodniku« v Bašlju, župnija Preddvor, kjer so ga krstili za Aleksija ali Aleša. Oče mu je bil Mihael, mati pa Marija roj. Zaplotnik, iz Gozda nad sv. Križem pri Tržiču. Starejši Aleksijev brat je bil Jožef Roblek, duhovnik, ki je pa umrl že pred 50 leti, doma. Mlajši brat Primož je gospodaril na domu. Oče Miha Je bil godec, je piskal in godel na klarinet ter bil zelo šaljiv. Mož je bil tudi večkrat v denarnih zadregah, ker je dal dva sina študirat. Zato je vozil večkrat drva v Kranj, in med potjo menda na Spodnji Beli, ga je nekoč vprašal nekdo, češ, oče, ali vam jih ne bo zmanjkalo? On pa se je odrezal: Drva rastejo podnevi in ponoči. Jaz jih pa vozim same podnevi.

Drugič so se zopet posvetovali vaščani, kako bi stolp pri cerkvi sv. Lovrenca povišali, ko je imel samo kapo, odkar je pogorel, ker je vanj udarila večkrat strela. Tedaj pa se je oglasil »ta stari Hladnik«. Kaj hočemo, saj je tako višji kot pa Kranjski turen. Imeli so pri hiši tedaj tudi veliko ovčjerejo, pasel je ovce po gori Andrejče, brat očetov. Pokojni mnogo zaslužni Aleksij se je še zadnja leta zelo zanimal za svoj domači kraj, za Storžič in njega planine. — Zato mu ohranimo blag spomin!

Vir: Domoljub, 4. 2. 1926

Hugo Roblek

Tragična usoda lekarnarja Robleka in njegove žene. Trst, 16. julija. Kakor je znano, sta stanovala lekarnar Roblek in njegova žena Pavla, rojena Tominšek, v III. nadstropju hotela »Balkan«. Njihova soba 60 je nahajala v središču hotela, vsled česar je ogenj delj časa ni dosegel. Ko pa se je požar razširil tudi v tretje nadstropje, sta Roblek in njegova žena hitela k oknu in jela klicati na pomoč. Množica na ulici je jima jela klicati, naj se rešita s skokom na ulico, kar bi pomenjalo gotovo smrt. Med tem je več mladih ljudi prineslo veliko rjuho, v katero so hoteli vjeti Robleka in njegovo ženo, ako bi skočila skozi okno. Par trenutkov, predno se je Roblekova dvojica odločila, da skoči skozi okno, so prispeli na trg gasilci, ki so takoj pričeli postavljati lestev, da bi rešili oba nesrečnika. Toda Roblek in njegova žena nista imela toliko duševne moči, da bi počakala na rešitev, da si bi lahko čakala še dokaj časa, predno bi jima grozila resna nevarnost. In res se je gasilcem še tri ure kasneje posrečilo rešiti vso osebe, ki so pobegnile pred ognjem na streho. Predno sta se Roblek in njegova soproga odločila, da skočita skozi okno, sta odprla vrata in klicala na pomoč. Na hodniku sta srečala nekega moža, na katerega se je gospa obrnila s prošnjo, naj ju reši. Mož ju je pozval, naj ma sledita po stopnicah doli, kar pa je gospa odklonila, češ, da ni več mogoče po stopnicah priti doli na ulico. Vrnila sta se v sobo in zapored skočila skozi okno. Hugo Roblek je ostal na mestu mrtev, ker si je zlomil tilnik, njegovo ženo pa so sicer vjeli v nastavljen rjuho, vendar pa je pri tem dobila težke zunanje in notranje poškodbe. Gospo so takoj prepeljali v žensko bolnišnico, kjer ji je nudil prvo pomoč prof. dr. Massapust. Gospa ima najhujšo rano na licu ob čeljustih. Pri padcu si je izbila vse sprednje zobe. Gospa je vso noč ležala v nezavesti. Še le proti jutru se je zavedla. Proti jutru je tudi jela ginevati vročica. Ko je prišla k zavesti, so jo jeli izpraševati, kdo je in od kod. Povedal je, da je njen mož Roblek, njen oče pa je odvetnik dr. Fran Tominšek v Ljubljani. S svojim možem je prišla dve uri pred katastrofo v Trst in si najela sobo v »Balkanu«. Ko je prišla v »Balkan«, se jo je polotilo neko čudno čustvo strahu in bojazni. Zato je prosila svojega moža, naj bi se ne ustavila v Trstu, marveč da bi takoj odpotovala na Općino, o čemur pa mož ni hotel ničesar slišati. Pred svojim prihodom sta bila z možem v Bolcanu, kjer je imel njen mož tudi posestva. Pred par dnevi sta odpotovala iz Bolcana, hoteč so vrniti v Ljubljano. V Trstu sta se hotela ustaviti samo par ur. — Gospa Roblekova še ne ve ničesar o tragični smrti svojega moža, ker ji v bolnišnici skrbno prikrivajo resnico, ki bi lahko imela zanjo usodepolne posledice. Kmalu, ko se je zavedla, je poklicala k sebi bolničarko in ji rekla: »Moj oče me pričakuje v Ljubljani te dni. Za božjo voljo vas prosim, brzojavite mu in ga prosite, naj pride k meni. Pa nikar ga ne razburjajte. Sporočite mu, da je moje zdravstveno stanje dobro in da ni zame nobene nevarnosti.« Brzojavko so takoj odposlali in dr. Tominšek jo je dobil še isti dan. Danes se gospa počuti dobro. Nadejati se je, da bo popolnoma okrevala, ker niso niti notranje, niti zunanje poškodbe smrtno nevarne. Danes je prispela semkaj

mati Pavle Roblekove ga. dr. Tominškova iz Ljubljane ter obiskala svojo hčerko. Mrtvo truplo lekarnarja Robleka leži v mrtvašnici tukajšnje javne bolnišnice. Ker, nameravajo pokojnika prepeljati na Bled, so dali truplo v cinkovo krsto.

Vir: Slovenski narod, 25. 7. 1920

Prevoz ponesrečenega Robleka v Radovljico. Sinoči so pripeljali v Ljubljano mrtvo truplo ponesrečenega lekarnarja Robleka. Krsta je bila nameščena v posebnem vagonu. Vagon so ustavili v Ljubljani, da so ga oblastveno pregledali.

Vir: Slovenski narod, 25. 7. 1920

Hugo Roblek (*27. 12. 1871; † 14. 07. 1920)

Vir: 110 let radovljiškega planinstva (PD Radovljica, izdano 2005)

Op.: Letnici rojstva in smrti Huga Robleka. / Vir: Gorenjska 1900-2000.

Prva oporoka Huga Robleka. Univerzalnim dedičem mojega premoženja imenujem Slovensko planinsko društvo v Ljubljani. Dosmrtni užitek cele moje zapuščine pa pripade moji soprogi Pavli Roblek ...

V Ljubljani, 16. januar 1918.

Druga oporoka Huga Robleka. Od tega, kar imam, ima žena užitek do smrti, potem pa pride vse Slov. planinskemu društvu Radovljiška podružnica ...

Bled, 29. februar 1920.

Hugo Roblek je hišo in lekarno podaril radovljiškim planincem. Ti so jo leta 1921 prodali Čehinji Vocackovi, ki je leta 1926 prodala hišo in lekarno Krešimirju Crnku,

mag. farm., iz Varaždina. Crnko je v Radovljico preselil družino, dobil koncesijo in nadaljeval lekarniško dejavnost. Hiša je bila stara z debelimi zidovi.

Krešimir Crnko

Ustna in pisna pričevanja Ljerke Crnko, hčerke Krešimirja Crnka: »Pri prenovi lekarne so na polici zazidanega okna našli posebne žeblje, ki niso bili kovani v Kropi, čeprav so takrat zalagali Gorenjce z žebli le kroparski kovači. Hiša je bila stara in kamnita, z meter debelimi zidovi. V debelini zidu so uredili digestorij, ki je bil zelo pripraven za kuhanje sirupov, dekoktov in mazil.

Vir: Lekarna Radovljica (avtorica Breda Škerjanc Kosirnik)

Diploma Apotekarske komore Hrvške / Krešimir Crnko, mag. farm.

Vir: Lekarna Radovljica ... (avtorica: Breda Škerjanc Kosirnik)

Dve leti kasneje (1928) je lekarno preuredil in na novo opremil. Pohištvo mu je izdelal mizar Resman iz Vrbenj. Prenovljena lekarna je imela sledeče prostore: officino z magistrhalno recepturo, laboratorij za magistrhalno recepturo, materialko na hodniku in skladišče za vnetljive in lahko hlapljive tekočine na vrtu. Dežurno sobo, sanitarije in skladišče ovojnine je imela v stanovanju družine Crnko. Oficina je bila v tradicionalni temno rjavi barvi.

**Oficina in magistralna receptura Crnkove lekarne
Vir: Lekarna Radovljica (avtorica: Breda Škerjanc Kosirnik)**

Krešimir Crnko je ostal lastnik in vodil lekarno tudi med drugo svetovno vojno. Sodeloval je s partizani, zato je stalno živel v strahu, da ga bodo Nemci odkrili. Pred koncem vojne, marca 1945, je umrl, lastnica lekarne pa je postala njegova žena, ki ni bila farmacevtka.

Vir: Lekarna Radovljica (avtorica Breda Škerjanc Kosirnik)

Ljerka Crnko

Ker takrat ni bilo mogoče dobiti farmacevta, ki bi vodil lekarno, sta takratna zdravnik v Radovljici, dr. Janez Šarec in dr. Anton Slivnik prosila občino, da bi zdravila lahko izdajala lastnica, čeprav ni bila farmacevtka. Pomagala naj bi ji hčerka Ljerka, ki se je pripravljala za študij farmacije v Zagrebu. Občina je prisluhnila želji zdravnikov in tudi meščanov in dovolila delovanje lekarne brez farmacevta.

Jeseni 1945 je Ljerka odšla v Zagreb, gospa Crnkova pa je zaposlila Niko Hočevlar, mag. farm., ki je bila sicer domačinka, poročena z zasebnim lekarnarjem na Vrhniki. Lekarno je vodila do denacionalizacije leta 1948.

Vir: Lekarna Radovljica (avtorica Breda Škerjanc Kosirnik)

Mag. Ljerka Crnko
Vir: Deželne novice

Okrajna lekarna Radovljica

Prvega januarja 1949 je bila ustanovljena Okrajna lekarna Radovljica. Delovala je b prostorih bivše Crnkove lekarnе. Za prvo upravnico je bila imenovana Nika Hočevār. Lekarna je imela zelo utesnjene prostore, ki so z naraščajočim prometom postali neprimerni. Konec oktobra 1967 se je Nika Hočevār upokojila. Sledila je Tilka Pekovec, mag. farm., ki je po dveh letih (sredi leta 1968) odšla v Kemofarmacijo. Nadomestila jo je Angelca Kos Kalan, mag. farm.

Sredi sedemdesetih let dvajsetega stoletja je občina zgradila nov zdravstveni dom. Zaradi grožnje sanitarne inšpekcije, da bo lekarno zaradi neustreznih razmer zaprla, je občina ob zdravstvenem domu iz sredstev občanov in družbeno političnih skupnosti zgradila in opremila novo lekarno. Spomladi leta 1978 se je lekarna preselila iz mestnega središča na obrobje, poleg zdravstvenega doma, kjer je še danes.

Vir: Lekarna Radovljica (avtorica Breda Škerjanc Kosirnik)

Lekarna Radovljica - oficina, 1977-97
Vir: Zgodovina in razvoj lekarništva na Gorenjskem
(avtorica: Breda Škerjanc Kosirnik, izdano 2008)

in memoriam

LJERKA CRNKO, mag. farm.

Resnično bogastvo človeka je dobro, ki ga stori na tem svetu.

3. aprila 2003 smo se na radovljiškem pokopališču z žalostjo v srcu poslovili od spoštovane magistre farmacije Ljerke Crnko, naše upokojene sodelavke.

Magistra Ljerka se je rodila 25. marca 1924 v Varaždinu kot hči uglednega lekarnarja. Leta 1926 je oče pridobil koncesijo za vodenje lekarne v Radovljici in kupil že obstoječo lekarno znanih farmacevtov Aleksandra in Huga Robleka na Linhartovem trgu v starem delu mesta. Mr. Crnko je svoji dve hčerki vzgajal v ljubezni do lepega in plemenitega lekarniškega poklica.

Osnovno šolo je obiskovala v Radovljici, gimnazijo pa v Ljubljani. Po maturi je delala kot praktikantka v domači lekarni, nato pa vpisala študij farmacije v Zagrebu, kjer je leta 1950 diplomirala. Po diplomi je delala nekaj časa v jeseniški lekarni, od leta 1953 pa v Lekarni Radovljica do upokojitve leta 1986.

Magistra Ljerka je bila prizadevna, vztrajna in požrtvovalna, s svojo dobroto in vedrino je mnogim lajšala težave in pomagala premagovati najhujše trenutke v življenju. Svoje delo v lekarni je opravljala temeljito, neutrudno, skrbno in z globokim občutkom za stisko in trpljenje drugih. Zaradi svoje topline, človečnosti, vedrine in prijaznega odnosa do bolnikov in do svojih sodelavcev je bila zelo priljubljena in spoštovana.

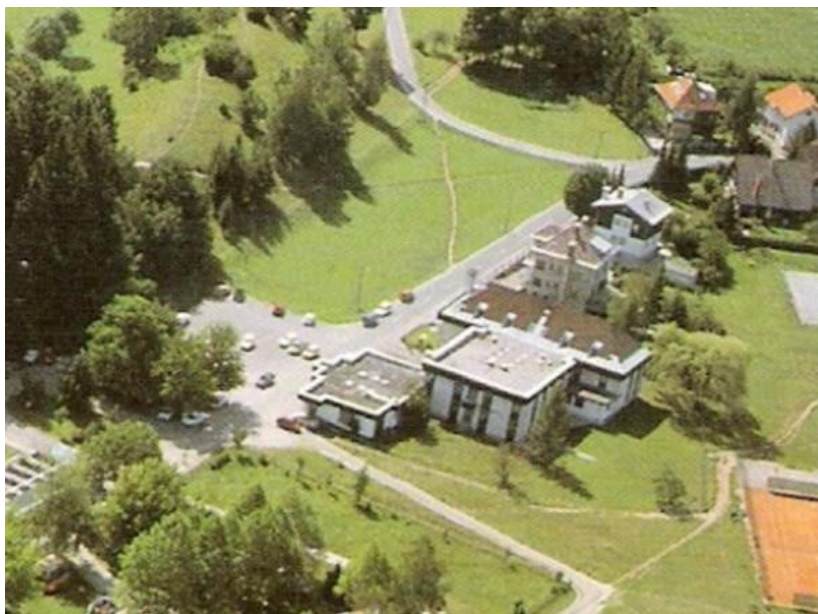
V svojem delu in skrbi za bližnjega je našla smisel življenja in svoje poslanstvo. Delu se je vedno predala z vsemi sposobnostmi, z veseljem in veliko optimizma. Njena plemenitost in poštenost sta nam bila vzor.

Draga magistra Ljerka, hvala Vam za vso toplino, dobroto in prijazne besede, ki ste nam jih podarili ...

*Prijazne besede so lahko kratke in enostavne.
Njihov odmev pa je neskončen. (Mati Tereza)*

Svitana Bernard

Deželne novice, 13. 6. 2003

Lekarna ob Zdravstvenem domu, ok. 1985
Vir: Zgibanka TD Radovljica (foto Miran Kambič)

.....

Polni naslovi virov:

Vir: 9. Lekarna Radovljica (avtorica Breda Škerjanc Kosirnik; Zgodovina in razvoj lekarništva na Gorenjskem, izdano 2008)

.....

Sestavil: Goran Lavrenčak – DAR

Prvič objavljeno: 1. 7. 2015
Zadnjič dopolnjeno: 28. 5. 2020

g.lavrencak@gmail.com